

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Tertia, Qva Continentvr Hermiae Sozomeni
Salaminij lib. 9. Euagrij Scholastici Epiphaneſis lib. 6

Christopherson, John

[Köln], 1569

De Macedonio, Theodulo, Tatiano, Bucere, Basilio, & Eupſychio, qui ea
tempeſtate vitã martyrio fivierunt. Cap. X.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12718

ctis, turpis merito nota inureretur dedecoris, & tū ipsi omnibus ridiculi, tum illi quos contra cuiusmodi facinora ediderant, illustres & gloriosi videretur. Itaq; beatus iste Marcus tā generosa mēte Arethufiorum furori, & multiplicibus tormentis ab illis sibi inflictis restitit, vt etiam sit ab ipsis Gentilibus magnam laudem consecutus.

De Macedonio, Theodulo, Tatiano, Bucere, Basilio, & Euphybio, qui ea tempestate vitā martyrio suierunt. CAP. X.

Eodem tempore Macedonius quoq;, Theodulus, & Tatianus genere Phryges, martyrium excelsis animis subierūt. Nam cum Myri, quod est oppidū Phrygię, præfectus illius prouincię delubrum ibi aperuisset, & illud ipsum temporis diuturnitate sordibus opletum perpurgasset, isti noctu in illud ingressi, simulachra confregerunt. Vt verò alii, tanq̄ huius facinoris authores fuere comprehensi, & iam erant supplicium ea de re subituri, hi se ipsos indicarunt. Ac cum liceret ipsis nihil sustinere incōmodi, si modò idolis immolare vellent, præfectus quoniā nullo modo poterat ei persuadere, vt vel hac re vna pro delictis admissis satisfacerent, multis eos ac variis tormenti generibus afflixit. Postremò in craticulas subdito igni, imposuit. Qui cum arderet, dixere præfidi. Si carnes assas cupis, Amachine (hoc enim illi nomē fuit) versa altera nostra latera ad ignē, ne si semiaſsi simus, tibi gustanti insuaues videamur. Atq; hi quidē ad hunc modum viriliter decertātes, mortē in tormētis obierunt. Aiunt præterea Busirim Ancyre, quę est vrbs Galatię, nobile ac strenuū pro fidei cōfessione certamen cōfecisse. Quē tum quidē hæresis eorum, qui Eucratitæ vocabantur, fautorē, præses prouincię illius, quod iuueniliter in ritus Gentilium insultauerat, cōprehendit, cedereq; verberibus constituit. Atq; publicum in locum ad equaleum deducēs, sublimē suspēdi iubet. Tū Busiris manibus ad caput sublatis, sua nudauit latera, & ad præsidem dixit: non esse opus, vt lictores in ipso tum in equaleū tollendo, tum inde rursus deponēdo laborē frustra suscipient. Se enim absq; eorū opera, quo ille vellet modo, latera sua præbere tortoribus paratum esse. Quā eius pollicitationē licet præses admiraretur, tamē in experiundo multò magis obstupuit. Nā cū latera eius vnguibus tātis per laceraretur,

dum

SOZOMENI HISTOR.

dum visum esset præsidj, manibus ad cælum sublatis, patienter admodum tolerauit. Ac plagas libèti animo excipiens, in vincula postea cõiectus est. Nò diu autè post cùm nuntiatum erat, Iulianum interfectum esse, inde dimissus est. & ad imperium usque; Theodosij vitam propagauit, cõdemnataque; sua priore hæresi, se ad ecclesiam catholicam recepit. Fertur itè Basilium presbyterum ecclesie Ancyræ, & Euppsychium ex patritiis Cæsareæ Cappadociae oriundum, qui nuper duxerat uxorem, & etiamnum velut sponsus nouus erat, eodem tempore per martyrium à vita migrasse. Euppsychius quidem, quantum ipse coniectura asequi possum, propter sanam fortunam, quo de id temporis diruto Cæsareæ ciues, ut supra demonstrauius, ad vnum omnes in imperatoris odium incurrerant. Qui autem ad illud demoliendum manus ipsi admovebant, pœnas dederunt, partim multati morte, partim exilio condèmati. Basilium autè religionis Christiane perstudiosus, quamdiu regnauit Constantius, tamdiu Arianis duntaxat impugnandis operam nauauit, & eam ob causam sententia & decreto Eudoxianorum conuentus agere, prohibitus est. Sed vbi Iulianus solus administrabat imperium, varia circuiuit loca, quò sedulo hortaretur Christianos, ut suæ religioni mordicus adhærescerent, & ne Gentilium victimis se, & libamentis polluerent: proque nihilo duceret honores ab imperatore sibi delatos. Eos enim ad tempus solùm durare, & ad extremum mercede sempiterni exitii remuneratum iri. Dum ista sedulo molitur, non in suspicionem solum à Gentilibus, sed etiã in odiũ vocatur: stansque; in loco publico, ac videns eos hostias immolantes, grauiter ingemiscit: orat Deum, ut nullus Christianus illo errore capiatur. Ob quam causam illico cõprehensus, traditur præsidj prouinciæ: atque in singulis certaminibus multa perpassus tormenta, constanti animo ac virili martyrium sustinuit. Atque tametsi ista quidem hoc modo præter imperatoris Iuliani sententiã acciderunt, tamen constat alios non paucos, eosque; generosos viros, eo regnante, atque adeo volente, martyrio occubuisse: De quibus omnibus, licet variis temporibus martyrium subirent, vno tamen in loco, quò planior fieret historia, pariter diseruimus.

De